

Hürdoğan Aydoğdu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

09.05.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adı Kalır

Ne duygular gelip geçer içimden
Abrojinler* gelip geçer düşümden
Didjeridularında** hüzün
Çıplak ayakları bastıkça bakır toprağa
Avustralya'dan Çanakkale'ye ağıt yayılır
Donmuş kan uyuşmuş ten
Bakıp görmeden dururken
Akıp geçiyor yaşam durmadan.

Fabrikaları satılmış
Toprakları kiralanmış yurdun
Ha Anzaklar ölmüş Kafkas Cephesinde
Ha Memetler Yemende
Din iman yok ki parada
Yayıldıkça yayılır
Ne ulusallığım kalır ne törem
Eriyen mum olur dilim
Halkım oradan buraya savrulur
Kurtuluş Şavaşının yalnız adı kalır.

Ben yerleşğim sözlerim göçer
Komşu ülkelerden ses alıp geçer
İs bırakır mağara duvarlarında
Çözer bizden sonrakiler imgelerimi
Yok olan dilleriyle seslenirim onlara
Sığınarak tesadüflerin arkadaşlığına
İskenderiye Kütüphanesine kayıtlanır adım.
* Avustralya yerlisi.
**Avustralya yerlilerinin oyuk ağaçtan çalgıları.

Temmuz 2001 Şirintepe

Hürdoğan Aydoğdu

AKŞAM BULUŞMASI (şiiir)

AKŞAM BULUŞMASI

Masalı acılı yerinden böldük
Bilinmeyen bir dilde
Ezgiye başladı yüreklerimiz
Lir eşliğinde
Gece konuşuyordu
Bir Aztek, Urartu sesinde
Bize ulaşmadan daha
Kopup orta yerinden
Yiten melodilerde
Kan kokusu duyduk
Karşılıklı susup bakiştık
Bir bedeli vardı biliyorduk.

Bir günde ne çok şey anımsıyor insan
Ne çok şey yaşayıp unutuyor.

Bir belirsizlik istemeye
(Şans kader talih alın yazısı)
Çaldık kapıyı
Çaldığımız tanrının kapısıydı.

Zamandan sayılmayan günlerden gelmiştik
Takvimlerde milatta yeri olmayan.

Korku, duvarını ördü çevremizde
İçinden çıkılmaz müşkülde kaldık
Derin bir kuyunun dibindeydik
Bir yarın daha diledik
Son bir şans biraz umut...
Biraz gelecek istedik
Ama yine döndük öykünün başına
Başlayıp boşladığımız yere nafiile!

Eski saflığıma dönüp
Baktım yol dostlarına
Adresi telefonu değişmiş kiminin
Kiminin kendi değişmiş adı kalmış geriye
Değişmeyen dinozor dolsuz kalmış.

Yola çıktıklarımız yok
Çeltekler almış yerin
Anılara rastladık yollarda
Islıklara alkışlara yuhlara
Yüzleri yoktu
Silik sesler sokağındaki sözlerin
Yitti sesimiz yanıt alamadık
Lanet okuduk lainlere kahrolmadılar

O sokağa o kente o dağa
Bir eski dost gelse
Güneş kokusu duyardık.

Azalışımızı yaşıyor
Ve azalışımıza şaşıyoruz
Bu şehrin gözlerinde
Mektubumuzdan önce
Sokak sokak kapı kapı
Dostlarımıza dağılıyoruz
Bir ince sis olup
Hepsini hepsini
Son bir kavgaya çağırıyoruz
Paslı dillerimizin ucunda
Biriken eksilişimizi
Küfürle boğuyoruz
Neresinde olursa dünyanın
Her ihaneti
Kimsesiz acıları ve cinayeti
Hele mutluluğu ve yağmuru
Beynimizde duyuyoruz biz buyuz
Yazdığımız şiirin sonuna
PANKART AÇIP
Bir yağmur ve mutluluk sözlüğü koyuyoruz.

Ağustos 2000 Şirintepe

AKŞAM BULUŞMASI

Masalı acılı yerinden böldük
Bilinmeyen bir dilde
Ezgiye başladı yüreklerimiz
Lir eşliğinde
Gece konuşuyordu

Bir Aztek, Urartu sesinde
Bize ulaşmadan daha
Kopup orta yerinden
Yiten melodilerde
Kan kokusu duyduk
Karşılıklı susup bakiştık
Bir bedeli vardı biliyorduk.

Bir günde ne çok şey anımsıyor insan
Ne çok şey yaşayıp unutuyor.

Bir belirsizlik istemeye
(Şans kader talih alın yazısı)
Çaldık kapıyı
Çaldığımız tanrının kapısıydı.

Zamandan sayılmayan günlerden gelmiştik
Takvimlerde milatta yeri olmayan.

Korku, duvarını ördü çevremizde
İçinden çıkılmaz müşkülde kaldık
Derin bir kuyunun dibindeydik
Bir yarın daha diledik
Son bir şans biraz umut...
Biraz gelecek istedik
Ama yine döndük öykünün başına
Başlayıp boşladığımız yere nafi!

Eski saflığıma dönüp
Baktım yol dostlarına
Adresi telefonu değişmiş kiminin
Kiminin kendi değişmiş adı kalmış geriye
Değişmeyen dinozor dolsuz kalmış.

Yola çıktıklarımız yok
Çeltekler almış yerin
Anılara rastladık yollarda
Isıklara alkışlara yuhlara
Yüzleri yoktu
Silik sesler sokağındaki sözlerin
Yitti sesimiz yanıt alamadık
Lanet okuduk lainlere kahrolmadılar

O sokağa o kente o dağa
Bir eski dost gelse
Güneş kokusu duyardık.

Azalışımızı yaşıyor
Ve azalışımıza şaşıyoruz
Bu şehrin gözlerinde

Mektubumuzdan önce
Sokak sokak kapı kapı
Dostlarımıza dağılıyoruz
Bir ince sis olup
Hepsini hepsini
Son bir kavgaya çağırıyoruz
Paslı dillerimizin ucunda
Biriken eksilişimizi
Küfürle boğuyoruz
Neresinde olursa dünyanın
Her ihaneti
Kimsesiz acıları ve cinayeti
Hele mutluluğu ve yağmuru
Beynimizde duyuyoruz biz buyuz
Yazdığımız şiirin sonuna
PANKART AÇIP
Bir yağmur ve mutluluk sözlüğü koyuyoruz.

Ağustos 2000 Şirintepe

Hürdoğan Aydoğdu

Anadolum

ANADOLUM

Toprağım Anadolu'm
Avutulduñ büyük ağızların
Küçük yalanlarıyla
Malazgirt dediler Fatih dediler
Geçmişte de açtın bu günkü gibi
Büyüktün üretkendin lafla ululanandın
Hep ürettiğinden çoğunu verip
Kendisi aç kalandın
Herkes uyandı kalktı
Bir asır öne çıktı
Hala ninnilerle uyutulansın.

Başka yıldızlardan gelmedik hiçbirimiz
Başka tanrıların çocukları değiliz
Dünyalıyız Türkiyeliyiz
Ama utanmıyorum açlığımdan
Çıplaklığımdan haya etmiyorum
Ben ki Anadolu halkıyım
Başım dik açıktır alnım.

Terimi akıtmışım
Sıcak bir ekmek
Bir sarımlık tütün
Kapımda koca öküzüm
Bağımda altın üzümüm
Ağızımda sözüm aşkına.

Kanını akıtmışım düşmanımın
İflahını kesmişim
Dostumun yüzünü güldürmüşüm
Denizde balığımın pulu
Otlarımın tazeliği
Yaban eriğimin gevrekliğı
Kartalımın telekleri
Toroslarda yatan madenler
Toprakta yatan dedeler
Mağrur dağların güzelliğı
Gururlu ovalar aşkına.

Hürdoğan Aydoğdu

Aradığın Kendinde

ARADIĞIN KENDİNDE

İçinde olanı bulmaksa amaç
Değer mi dünyayı dolaşmaya?
Eskilerin bıraktığı ayak izleri
Bir yere götürmez seni
Çevir içine gözünü
Gör kendini
Gözyaşınla eğlenirme kimseyi.

Mart 2001 Ankara

Hürdoğan Aydoğdu

Aslan Avcısı

ASLAN AVCISI
Aklın ermiş, dilin dönmüş
Senin adın deli derviş
Allah sana bir av vermiş,
O dağ senin bu dere benim gezersin
Deli kulum, dolu kulum
Ağrımaz mı elin kolun
Hiç bitmez mi senin yolun,
Her fırsatta dağdasın.

Çiçek dersin, böcek dersin
Doğada ne bulursan yersin
Elimdeki yeter dersin
Atın var yaya gidersin.

Hürdoğan Aydoğdu

Aşk Büyük Yazılmalı

AŞK BÜYÜK YAZILMALI

Bir niyet tutarım içimden
Fırtınada kaybolur
Durduğunda fırtına
Gelip içimde yerini alır
Televizyon camlarında
Gerçeklerim kaybolur

Ayrılık mı değerli kılar aşkı
Sadece ölüm mü yoksa?
Aşk birlikte güzeldir
Beraber yaşlanınca
Kindan çıkar simgeler
Gerçeğe döndüğünde.

Büyük yazılmalı AŞK
Çocukluktan başlamalı büyümek için.

Hürdoğan Aydoğdu

Ateş Böcekleri Erken Ölür

Susturamıyorum yüreğimi
Adını acım gibi çağırır çığlık çığlık
Fırtınalı denizde martıların çığlığı.

Ateş böceğiyim yolunda
Alırsın eline akşam yürüyüşünde
Bana malum olur, bilirim
Çekirgeler dağları uykuya çağırır
Şıgırcıkların getirdiği şarkıda
Yüzüm bulutlarda seni sevdaya çağırır.

Ay hilal, hançer yüreğime saplı
Sen duyarsız, hercai, yüreği zırhla kaplı.

Sevilmeden sevmek, terk edilmek dokunur bana
Oturmuş ağırlarken seninle geçen zamana
Şiirlerimin penceresinden bakarım sana

Zincirler öresin gözyaşlarından
Dalgaları vururken Akdenizin falezlere
Köpük köpük dalgalarda sen olasın
Torosların kanatlarının altında, Antalyada
Bir ucunda sen, bir ucunda ben
Alnını cama daya, dağlara bak, beni göreceksin

Ağlıyorsun, şimşekler çakıyor gözyaşında
Fırtınalar kopacak, seller boşanacak
Depremler sarsacak bedenini birazdan
Gün bir ömür olup dönecek başında.

Hürdoğan Aydoğdu

Bahçemizin Çiçekleri

BAHÇEMİZİN ÇİÇEKLERİ

Ölüm yenilgi değildi onlara
Bahçemizin çiçeklerine
Bizim için ışığı yaşamı koruyanlara
Bir insanın bir insana
Attığı kurşundu
Bir mavi rüyayı
Okşayan yürekleri.

O gece ay tek başına
Yetim hakkı
Deliksiz uykularda
Bir ihtilalin sessizliğinde
Unutmamak, değişmemek onların gücü
Suçsuzluğuydu.

Onlar babasız evlerin direği
Alıcı kuşların kan uykusunda
Yatıp uyanık beklerken tabutlukta
Kim bilir hangi korkuların yorgunu
Kaç umutsuzluğa yenik gecenin
Yüreği puşt,
Saklar bir günahın tohumunu.

Karlı dağla güreş tutan yiğitler
Yırtıp gecenin kefenini
İçimizde bir oyuk,
Kırmızı bir hınç koyup
Birer birer gittiler.

Bu vatanın çocukları
Ülkemin yetimleri
Öksede kuş yürekleri
Hala çırpınır dallarda
Çırpınır yüreğimde.

Hürdoğan Aydoğdu

Hürdoğan Aydoğdu

Barışı Öldürdüler

BARIŞI ÖLDÜRDÜLER

Türkülerin büyülü anlamlarından bir yatağa gömün beni
Bakın gözlerimdeki umut ışığına
İzin verin ey yoldaşlarım göz yaşınıza
Güneşin taç yaprakları gibi kaldırın başınızı sonra
Tutun nefeslerinizi kulak verin
Barışın ak kanatlarının sesine.
Bakın, parçalanmış bedenimden yükselen ışığın içine.

Veda etmek için gelin, anamın oğulları
Babamın kızları gelin
Gülmeyen dudaklarınız öpsün alnımı
Gözkapaklarınız dudağımı

Çocukları yaklaştırmaya yanıt
Gülden parmaklarıyla dokunsunlar yarama
İhtiyarları getirin başucuma ihtiyarları
Buruşuk elleriyle merhem çalsınlar

Anaları yaklaştırmaya yanıt anaları
Her ölenin çocuğunu gören kadınları

Bırakın genç kızları yanıma gelsinler
Bakıp gözlerime sevgililerini görsünler

Yollar kapansın isyandan, makineler dursun
Toprağımda sadece barış büyüsün

Son nefesimde herkese ebedi kardeşliğimden vereyim
Barışı onlara emanet edip huzurla öleyim.

Ağtlar yakmayın ardımdan ne olur
Gençlik, güzellik şarkıları düzün
Ve onların yanıma gelmesi için
Türküden mezarımı geniş kazın

Bir avuç yumuşak toprak, bir avuç umut
Tohumuyla örtün çıplak bedenimi
Dağılın ülkemin her yerine, kiraz çiçeklerinin
Sessiz ve hüzünlü kopuşu gibi.

10 Ekim 2015 Ankara Hürdoğan Aydoğdu

Hürdoğan Aydoğdu

Beşik Kertmesi

BEŞİK KERTMESİ

Soyut bir sevdaya beşik kertmesiyim
Toplumsal gerçekçiliğime inat
Yaşıyorum en mor gecemi
Açarak gökyüzüne ellerimi

Atakule'nin merdivenlerindeki
Çürümüş yapraklar ve pas
Duygularımın çıplak ayaklarına batsın
Bırak, duaların gecemi biraz daha karartsın

Bağışlanması olanaksız bir günah sonrası
Baktığım aynanın buzdan bakışlarında
Gözlerin ayrılık ayrılık süzüyordu beni
Gördüm ve sustum
Korkularının yeraldığı bir katmandı o
Güneşli bir iple örülmüş öykülerden kalmış
Yine yollarda ayrılıklar taşıyordun
Dağıtıp giderken keder bahçemi

Hürdoğan Aydoğdu

Bıldırcınım

BILDIRCINIM

Gözlerine saçma değmiş bıldırcınım.
Bulmaya çalışma sonunu
İçine düştüğün kuyunun.
Ne ekin tarlalarını göreceksin,
Ne çiseleyen yağmuru,
Gökkuşağını.
Artık gök mavi,
Çayırlar yeşil değil.
Güneş doğmaz, zaman durmuş,
Bir ekin destesinin üstünde
Bulacaklar seni,
Kanatların yorgun,
Kanın kurumuş.

Hürdoğan Aydoğdu

Bilsem...

BİLSEM..

İşe yarayacağını bilsem
Boşlukta yer kaplayacağını
Kaybolmayacağını
Bir çığlık atacağım
Koskocaman bir çığlık

İşe yarayacağını bilsem
Gözyaşına sebep olanları
İç çekişin nedenlerini
Zalimin ellerini
Bin kere lanetleyeceğim

İşe yarayacağını bilsem
Bir taş yontunun önünde
Ya da tahta mihrabın
Ayna olup cam karşısında
Diz çöküp dua edeceğim

İşe yarayacağını bilsem
Kurumuş gökyüzüne
Hıçkıran ovaya
Kuru kızgın derelere
Sessizce ağlayacağım

İşe yarayacağını bilsem
Yaprakları oynatan yağmurdur diyeceğim
Doyacağını aç bebeklerin
Sayrılarının onanacağını
Ellerimi üretken ellerimi keseceğim

İşe yarayacağını bilsem
Karanlıkta bir tan açacağımı
Geleceği örebileceğimi
Tek kalmayacağımı bilsem
Yol kenarında yalnız bir ateş kayacağım

Hürdoğan Aydoğdu

Hürdoğan Aydoğdu

Bir Hilal Bir Ben

BİR HİLAL BİR BEN...

Aşifte bir alaca karanlık
Tonlar kokular sesler eskimiş
Ay dolunay değil hilalmiş
Balkonda bir ben
Bir hilal birde şarap şişesi
Sakalına asır asmış
Yüzünü sekseninde eskitmiş
Bir ihtiyar hayali.

Uzakta fabrikaların tüten bacaları
Kavşaklarda makas değiştiren toplumlar
Ambulans sirenleri
Şehir uykuya yatmış
Dertler uyanık.

Ay gitmiş, ihtiyar gitmiş
Şarap bitmiş
Gecenin karasından keder bulaşmış
Ellerime yüzüme ve tenime
Sen gitmişsin akşamdan
Terime karışan kokun kalmış.

Ağustos 2001 Manavgat

Hürdoğan Aydoğdu

Bizdendir

BİZDENDİR

Çalışmamız karıncaya örnektir.
Nuh'un gemisini yüzdüren bizden.
Asıl olan inanarak sevmektir,
Yavukluya demir halka veren bizden.

Bize sabır Eyüplerden mirastır.
Umutla dağları delen bizden.
Gücümüzü ağulardan damıttık,
Altın bir yürekle seven de bizden.

İstanbul
31 Ekim 1983

Hürdoğan Aydoğdu

Bozguncu Gölüş

BOZGUNCU GÖLÜŞ

Dudaklarında biraz ot
Baş kaldıran bozguncu gülüş
Temelleri sarsan kahkaha
Onlar göçmen dağlarda yerleşik atlar
Suretlerinde sevinç ve coşku seli
Işıtır karanlıkları
Gözlerinde gri tedirginliklerle
Sabahı koklar çiçeği koklar
Onlar asi atlar
Akşamın yüzüne asıp bırakırlar
Günlük kaygılarını
Köylülerin ağır kederini taşırlar
Heybelerin bin yıllık nakışlarını
Kızların kaçamak bakışlarını.

Ağustos 2001 Şirintepe

Hürdoğan Aydoğdu

Bozkır Hasreti

BOZKIR HASRETİ

Akşamları gün batarken
Dağları gördün mü?
Güneş göğe direklenince
Bulutlar arasından,
Ufuk neden kızılışır düşündün mü?
Dağlar niye kurşunidir?
Neden mor?
Akşamları sürülerin köye dönüşünü,
İtişip kakışarak koşmasını gördün mü?
Toz duman içinde
Eşme başlarında
Pekmezli dürüm yedin mi?
Suya batırıp,
Çökelekle soğanı hiç tattın mı?
Dağ yollarında,
Zemheri ayazında
Güneş yiterken batıda
Harman yerine uzanıp sırtüstü
Gökyüzünün yüksekliğine hayretle bakıp
Yavuklunun gözlerine benzettin mi hiç?

Hürdoğan Aydoğdu

Cemre

CEMRE

Düştü toprağa havaya suya
Öldü havada kış
Boğuldu suda soğuk
Buz çözüldü toprakta
Gözeneklerinden terliyor bahar
Ve yeniden yeniden can giriyor toprağa
Uyandı kısır uykusundan doğa
O elini suya soktu o elini suya

Sen elini soktuğunda
Bir deniz kenarına
Diyelim Karadeniz'de, diyelim Hopa'da
Sarılıyor elin ırmaklar okyanuslarca
Haber uçuyor bir uçtan diğer uca
Elinin dalgacığı balığa
Küçük balık balınaya
Balına kaplumbağaya o ıstakoza
İstakoz midyeye o yosuna
Bir fısıltıdır ulaşıyor Antartika'ya
O elini suya soktu o elini suya.

Yağmur oluklarında sokak çukurlarında
Büyüyüp deniz olmayı düşleyen
Krater göllerinde kar erimesinde
Ağır akan nehirde
Çocuk ayağı değmiş gibi çoğaldı sevinç
O elini suya soktu o elini suya.

Küçük gölleri bilir misiniz
Onlar gurbet acısı çekerler hep
Dört yanı karayla çevrili
Ayrı düşmüş candır vatanından
Tek başlarınadırlar
Sesleri yetişmez başka sulara
O yüzden hep mahzundurlar
Titrer hasretten dalgacıkları
Haberi olur onların
O elini suya soktu o elini suya.
Sana da mı sevgilim sana da mı
Sana da mı cemre düştü?
Su gövdenin dörtte üçü çünkü
Buzların çözüldü mü?
Gözüne sevda yürüdü mü?
Cemrenin olsaydı yüzü
Senin yüzün olurdu.

1 Mart 2002 Ankara

Hürdoğan Aydoğdu

Covid19

KOVİD 19
İçimde bir düşman
Yüzünü görmediğim, yüzü olmayan
Damarlarımda dolaşan
Buyruklarına boyun eğiyor bedenim
Kopartıyor hücrelerim arasındaki bağı
Yükseliyor, yükseliyordu ateşim
Varlığımın birazı bırakıp gidiyor
Düşman bildiği bütün oyunları oynamış
Bir oyunu, tek geriye ölüm kalmış
Ona oynuyor, ona oynuyor, ona oynuyor

Ne aldım sa topraktan aldım
Sudan içtim, görüp güzellikleri kendimden geçtim
Toz kadar canavarlar işgal etmiş bedenimi şimdi
Yok etmeye çalışıyor o zerre bedenimdeki zevkleri
Aklımı, fikrimi bilincimi.

Nefes, nefes, nefes diyorum, alamıyorum
O kaplamış ciğerimi, görünmez canavar
Damarımdaki yaratık, oksijenimi canımı somuruyor
Bana bırakmıyor, bana bırakmıyor, bana bırakmıyor
Nefes alamazsam beynim süngere dönecek, dönüyor
Ben kazanacağım, kazandım o ölüyor
İçimde bir magma vardı
Çevresindeki duvar camdan ve kırılıyordu
Dayandı, dayandı hayat kazandı.
Hürdoğan Aydoğdu

Hürdoğan Aydoğdu

Dağcı

DAĞCI

Mayısta yağmur düşer bit pazarına
Aradığın malzeme yok der eskiciler
Sessiz dağlara gidemezsin bu yüzden
Sırt çantanı düzemedi
Doğamazsın sevince gümüş şafakta
Köpük olamazsın derelere
Yapraklara şebnem
İyimserlik delikanlı bir maske
Trajik dursa da yüzünde

Mayıs 1998 Ankara

Hürdoğan Aydoğdu

Dayanmak

DAYANACAĞIM

İçine gömüldüğüm duygu
Beynimdeki tümör
Ağrısını yüreğimde duyduğum
Çürük diş
Söküp atamıyorum.

Geceleri
Giriyor yatağıma
Şahmeran sevimliliğiyle
Kadınım gibi
Sarmalıyor beni
Sevmediğim düş
Silkinip uyanamıyorum.

Sevdağımın hasretine dayanıyorum
Su damlası günler,
Ne duvarlarda resim
Saksılarda çiçek
Yitmiş sesim
Fazla umursamıyorum
Ah bu yalnızlık duygusu!
Dayanmalıyım biliyorum.

İstanbul
4 Şubat 1984

Hürdoğan Aydoğdu

Enlemlî Boylamlı Yaşam

ENLEMLİ BOYLAMLİ YAŞAM

Taştan masalar oyduklar, oturaklar taştan
Oturdular dünya masasına
Önlerinde bir şey yoktu
Kimse bir şey sunmadı onlara
Çünkü paylaşılmış
Tüketilmişti nimetler çoktan
Enlemler boylamlarla
Sınırlanmıştı yaşam
Onlara bırakılan
Açlıktan kükreyen aslan sunaklarıydı
Onlar gelinceye kadar
Kimse sorular sormamış
Damarda kanın sesini duymamıştı
Baştan çıkmış baharda
Az geliyordu aşk, yüreklerinin şenliğine..

Onlar kıraçta çekirge sürüsü
Suda balık
Bakımlı bahçelerde gül değil
Sarının içinde açlık
Kırmızıya doyumdan uzaktılar.
Kendilerine kurtuluş
Düşmana tuzaktılar.

Ekim 1987

Hürdoğan Aydoğdu

Esir Şehrin.

ESİR ŞEHRİN...

O işgal şehrinin insanları ki
Yürüyen ısırap ve isyandılar
Bedenleri esir, ruhları özgür
Hayal kırıklığı, ümitsizlik ve kindiler
Bu yorgun topraklarda yine
Yeniden uyanıp çiçeğe
Çiçekten meyveye duran onlardılar
Ümutlar yeşerterek bozkırlarında.

Yitik ve ölmüş kentlerde insanlar
Tortulaşmış geleneklerine gömülüyor
Yavaş yavaş emen bu bataklıkta
İnsanlık her adımda paraya yeniliyordu
Ve şeytana her yenilişinde
Bu son! Bu son! Bu son! Diyordu
Hürdoğan Aydoğdu

Hürdoğan Aydoğdu

Ey Oğul

OĞULLAR GİDERKEN

Ey oğul,
Yiğit oğul.
Yarın yola çıkacaksın
Emirin demiri kestiği yere,
Yellerin amansız estiği yere.
Elin ilkkez silah tutacak,
Parmağın tetik düşürecek.

Kalem tutardı ellerin,
Fırça tutardı.
Renk renk tablolar çizerdi
Ölümün olmadığı.

Karasabanın tutağını tutmadın,
Ama aşk gibi ekin biçerdin.
Boyunca buğdayları
Yatırırdın soğu soğu,
Tarlanın üzerine
Dörtlük dörtlük dizerdin.
Kimsenin dinlemediği
Dostluk şarkılarıydı onlar.

Ey oğul,
Güzel oğul.
Kumaşlar dokur
Boyardın düş renklerine.
Sevdiğine çeyiz diye
Keser biçer dikerdin.
Çok ışıklı vitrinlere dizerdin,
Dost düşman görsün diye.

Ey oğul,
Umut oğul.
İkibin metrelerden kara sıcağı,
Çıkartmaz mıydın ellerinle.
Demiri çeliği dokumaz mıydın
Sevgilinin saçını tarar gibi.

Ey oğul,
Gelecek oğul.
Kuşu yemler kanadını sarardın.
Solmuş çiçekleri sular,
Karıncaya yol sorardın.
Güzel türkü söyler
Dehşetli şiir severdin.
Haksızlığa uğrayınca
Ana avrat söverdin.

Ey oğul,
Türkü oğul.
Biliyorsun,
Yarın yola çıkacaksın
İsteyip istememek elinde değil.
Kaçamayacaksın
Kader değil bu, ama
Belki ölmüş olacaksın.
Belki komşu çocuğuna,
Okul arkadaşına
Aynı kıza asılıp
Aynı korkuları paylaştığına,
Aynı kilimin rengine,
Birlikte greve gittiğine,
Yurdu savunurken büyükbabanın
Kıtlık arkadaşının torunlarına
Kurşunlar sıkacaksın.

Ey oğul,
Canımdan can oğul.
Hiçbir şey sorma bana.
Bir şey deme.
Sadece git, ve öl.
Bir madalya verecekler bir cana
Koynumda saklayacağım.
Seni anımsayıp ağlayacağım.

Ağustos 1996 Ankara

Hürdoğan Aydoğdu

Filistin İçin Ağıt

GÜNE YENİK BAŞLIYORUZ

Bomba sesiyle açtım gözümü dünyaya
Tel Zaatar'da topun açtığı çukurda
İlk duyduğum
Şeytani uluması mermilerin
Onun için ağladım doğar doğmaz
Ölüm müjdecisi bir şarapnel yarası
O günlerden çocukluk hatırası
Boş kovanlar oldu oyuncağım
Ninniler dinleyip masala doyamadım
Kökümü kopardılar topraktan
Meyveye duramadım
Yürümeden öğrendim yurtsuzluğu
Süt isterken "zafer" dedim
Mama isterken "devrim"
"Zafere kadar devrim" dir adım
Yurtsuzluğum zafere vurgunluktu
"İntifada" tatlı bir yorgunluk
Vatansa uzun bir ağıt Filistin'de
Bense bilenmiş hançerim düşmana inat
Düşman bıçağıyım dostun elinde
Düşman hergün yeniden yıkıyor evimi
Sizleri ıslatan yağmur yok burada
Burada mermi yağar gökten
Sizleri ısıtan güneş yakıyor beni

Bağışlanan hayatın dibi burası
Ayaklanmasını öğütlessek de
Açılamıyor uyuşan kanatlarımız
Kar yağıyor unutkanlığımızın üstüne
Boş geçmeyen gecelerin üstüne
Ve hep sonradan
Yine yenik başlıyoruz güne
Hakim olamıyoruz zamana
Gerçek özgürlük vaat ediyor
Sadece kendi sesimiz bize
Tek silahımız canımız
Kaç kere vuruluruz bir günde duyar mısınız?

Hürdoğan Aydoğdu

Fotograf

FOTOGRAFLAR

Gündüze hapsetmişti kadınları fotoğraflar
Bir tek görüntü yoktu geceye ait
Bir estantene dahi
Onları anlatan anımsatan
O fedakar dürüst delikanlı
Vücudu bıçak izi yüzü gözü hüznün
Ezilmişlik kokan orospularımı.
Senin olduğu sürece senin olanlar
Sonra başkasına aittir bilirsin
İhanet yoktur onlarda
Biraz çocukluk asılı durur
Sürünce elinizi rüzgar kokar
Yılkı yelesi saçlarında
Hep gergin bir kırıstir
Ne vakit değsen bir ok atar
Yaralı bir ceylan
Bulutlar ardında bir aydır
Yaralayan bir yaydır onlar.

Nisan 2008 Ankara

Hürdoğan Aydoğdu

Gecekondum

GECEKONDUM

Kondumu cebime saklarım
Kapağını kapatır
Arasıra yoklarım
Bir gün köşküm olursa
Kondumu ne yaparım,
Nasıl saklarım?
Ayrılamam ben ondan.
Köşkün bahçesine koyar,
Gelip gidip bakarım.

Hürdoğan Aydoğdu

Gezgin Dilenci Ve Çiftçi

GEZGİN, DİLENCİ VE ÇİFTÇİ

Her yola çıkış bir kaçış
Her kaçışsa korkunun çocuğudur
Menzilin dışına çıkınca ruh desteğini bulur
Yüzünde yarasını onur madalyası diye taşıyan korsanım
Pencereler, kapılar yüzüne kapanan gezginim
Çünkü onların aklına yolculuk getiririm

Rüzgara tohumlarını verir gezgin
Nereye ekileceğini o bilir ancak
Sabırsız aşklara düşman ev kadınlarına inat
Yolculuk çağrısına uymayan
Tenlerinde istekleri kuruyup kalacak olan
Görüntü arzu ve fikirleri bir bir yok olacak

Bir yolculuk bağlar insanları
Bir de o ses, konuşmak
Konuşmak ölümlere adanmış bir yontudur bazen
Zamanın kalıntılarından sığınaklar yapar
Güzel duygulardan kalan kırıntılara
Sonra geçmişte yitirilen kayıp duygular dükanından
Oturup bakarız sokağa
Oradaki iç sıkıntıları akıntısına
O sıkıntılar ki bizi gezgin yapar yoksa
İyi geçinmeliyiz iç sıkıntılarımızla
Müebbetiz hiçliğe ve ona
Başka umarımız yok
Gezginlik hafifletir bir tek
Bırakıp herşeyi yollara düşmek

Şafakları dağ kenarından uç veren şehirlerde
Yolculuk kalanlar için mi daha acı
Gidenlere mi bilinmez,
Yolculuk bir gök kuşağıdır,
Kendi aynaşının içine bakar
O insan kılığındaki acıdır dokunanı yakar
Çünkü güneşini içinde taşır gezgin
Yalnızlığı bir zaman boşluğudur
Ruhuyla düşleri birbirine bağlı çöl gibi
Tutsağıdır gölgelerin, özgürlük hayalinin
Güneşin ve yerleşikliğinin değil.

Gezginin döndüğü ev yuvası değildir
Her şey bıraktığı gibi görünse de değildir

İnsanlar yaşayıp değişmiş eşyalar yaşlanmıştır.
Geride bıraktığı zaman eskimiştir üstelik
Bir anıları vardır direnen, değişmez olan
Kimsenin gücü yetmez yaşanmışı değiştirmeye
Tanrıların bile
Bedeninde binbir yamayla dönen kişinin
Döndüğü yer anılarıdır

Ölmek birisine hakaret etmektir sen seçebilirsen
Yaşamın sırlarını bilip hiçe saymaktır
Ruhun haritasını çizmektir kafatasına
Onun için isyan eder dilenciler tanrıya
Diğer insanları onu kullanarak soyduklarından
Bilirler cehennemde kaç mevsim olduğunu
Severler onları korkunç ve bilge yapan geceyi

Toprağın ikna gücünü çiftçiler bilir
Yakarışları düşmez gökten yere nicedir
Onun için tanrıyla araları gergindir
Sessizlik yağar bozkırlarında
Çölün yelini geçerler sabırlarıyla
Ve biriktirirler hazine gibi
Tarihteki haksızlık ve katliamları
Katılmadıklarını bilmenin rahatlığıyla
Doğayla hayvanlarıyla kardeş
Şeytanın büyülü sesi aldatamaz onları
Ama dayanamazlar deniz kızlarının şarkılarına.

Hürdoğan Aydoğdu

Hürdoğan Aydoğdu

Haziran Çocuklarına

HAZİRAN ÇOCUKLARINA

Ethem Sarısülük anısına saygıyla.

Vurulmuş bir güvercin ruhu dolaşüyor
Kızılay Meydanında. Öksüz bir yaşamdan kalan
İssız bir acıyla demlenerek
Çıglık çıglık bir ölüm kalıyor, genç ve umut
Haziranda Kızılay Meydanında
Neşeli bir koru tutuşup yandı
Çekik gözlerindeki kavgası, anıları dostlarında kaldı
Güzel düşler gölge edin üzerine
Kartal tüylerinden bir taç takın başına
Kardeşliğe barışa ve aşka
Dua edin ona da başınız darda kalınca

Siz ki yanan gözlerin suskun ateşlerisiniz
Öyleyse ölüm dostça bir uykudur
Özgürlük uğruna can verenlere
Acının neşeye ikiz olduğu yerde

Dağla güneşle halaya duranlar nerede
Günün cenazesini sokakta karşılayan o çocuklar
Düşleriyle Haziran'da öldüler
Bir hayalet salıncağa gömüldüler.

Hürdoğan Aydoğdu

Hürdoğan Aydoğdu

Hürdoğan Aydoğdu Kimdir.

HÜRDOĞAN AYDOĞDU

1958 Çorum Merkez Evcikuzkışla doğumlu. İlkokulu 1970,de ortaokulu,1974 te liseyi 1977 de ve Gazi Eğitim Enstitüsü Türkçe bölümü'nü 1980 yılında Ankara'da bitirdi. Muhasebe bürosu açtı. 1991 yılında Anadolu Üniversitesi İktisat bölümünü birdi. 1990 yılında, sınıf öğretmenliğine başladı... Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsüne başladı ve bir yıl sonra bıraktı. 1974-77 yılları arasında Gerçek Gazetesinde muhabirlik yaptı. Öğretmen Dünyası, ABECE ,Ekin Sanat, Kıyı, Yaba Edebiyat,Bağlaç, Berfin Bahar, Sincan İstasyonu, Cüneyne, Karşın Edebiyat dergilerinde şiir, makale ve öyküler, incelemeleri, söyleşileri yayınladı. Kaos GL Allıturnam dergilerinde, Solfasol ve Bianet'te muahabirlik yaptı. Gazetecilik, Basında cinsiyetçi , ayırımcı dil, şiddet dili eğitimleri aldı... Etkili iletişim becerileri, Yaratıcı Drama, Grafik Tasarım, Yurttaş Haberciliği eğitimi aldı ve Dokuz8 haber de habercilik yapıyor. Dört yıl Ankara'da ABECE dergisini yönetti. Özgür Sanat adlı derginin yazı işleri müdürlüğü ve sahipliğini yaptı. Basılmış on kitabı vardır. İzci ve gençlik lideridir. Yürüyüş, tırmanış, gezi ve kamplar düzenlemektedir. Halk Eğitim Müdürlüklerinde, STK rehabilitasyon merkezinde, Adalet Akademisinde, Jandarma Akademisinde,,Ankara Belediyesinin Hanımlar Lokallerinde, Çankaya Evlerinde ve özel olarak Özgür Sanatçılar Derneğinde fotoğrafçılık dersleri vermektedir. On fotoğraf sergisi vardır. Fotoğrafları Çeşitli yerlerde kitap kapağı, dergi kapağı olarak kullanıldı ve kullanılmaya devam etmektedir. Bir çok sivil toplum örgütünün kuruluş ve yönetiminde, etkinliklerinde görev aldı. Çeşitli dernek, ağ ve platformlarda görevlerine devam etmektedir. Toplumsal içerikli projelerin yazımında ve uygulamalarında görev almaktadır. DDA'da geçici koordinasyon grubu üyeliği, yürütme reform grubu üyeliği ve çekirdek grup üyeliği yapmış iki dönem İç Değerlendirme Grubu üyesi olarak görev almış ve ağ yapılanmasında ve denetiminde görev üstlenmiştir. On fotoğraf sergisi ve yayınlanmış on kitabı mevcuttur.

Hürdoğan Aydoğdu

İlk Hedefiniz Dağlardır.

DAĞLARA AZIK

Zigana'da çığ altında kalanlara...

İlk hedefiniz dağlardır
Yıldız sektiren göller
Işık yağdıran buzullar
Yiğit kayalardan kayarak
Bulutlarla seksek oynayarak
Akacaksınız,ovaya mutlu.
Yorgunluğun şanına zirvede bir çay
Olmadı bir kadeh şarap
Ay ışığına bakarak
Azık olarak aldığınız sohbetleri
Meze yaparak
Ya da geceye katarak, oturmak
Çadırın önünde.

Dağlar yolunu yitirmiş
Üşüyüp küçülmüş yağmurdan
Yitmiş heybetini ararken
Ak karın altında kalmış
Koskoca yalnızlıktır
Tek kişilik ama çoğul
Sen çek geceyi üstüne
Gaz lambalarının şişelerinden sarkan
Işıkların kenarından tutarak
Geriye daha sağlıklı dönmeye bak
Çünkü her cesedin son fotoğrafı şaşkın bakar
Ve gömülürken karanlığa
Bir ölümcül gülüş dudaklarında donar.

Ocak 2009 Namık Kemal Mh.

Hürdoğan Aydoğdu

İstanbul'da Bir Evde

İSTANBUL'DA BİR EVDE

Ne güneş vurur gündüzleri.
Ne ay doğar gecede.
Bu yoksulluk dolu evde
Uç can yaşarız.

Çıplak salon bomboş oda
Dolaşır bir aşağı bir yukarı içerde;
Açlık, işsizlik,
Mutluluk beraberinde
Aydınlık gelecek dolaşır bizimle.
Terketmeyen bıçaksırtı düşünce.

Nem kemirir gövdemizi
Kapıyı pencere demirini
Kemiremez düşünceyi.

Penceremizde perde yok.
Rüzgâr girer, yağmur girer
Karanlık süzülüp girer.
İçeri yılgınlık girmez
Kokuşmuşluk pusuda beklese de...

Bir tutam yeşil gözükmmez,
İrem bahçesi içimiz.
Bir yudum mavi gözükmmez,
Büyük Okyanus gönlümüz.

Yiğitlik türküleri çığırırken biz
Kapıyı vurdu bir tanıdık.
Kapı aralandı, daldı içeri
Gelen ayrılıktı ayrılık.
Uç can indi bire
İstemesem de düşündüm bir an
Girdi mi içeri pusuda bekleyen?

Ağustos 1983
Beşiktaş

Hürdoğan Aydoğdu

Kadınım

KADINIM

Beklenmedik yolcu,
Bir sevinç, coşku gibi.
Gecenin umutsuz saatinde,
Kıpır kıpır eli, yüzü, gözleri
Pırıl pırıl aydınlık.
Yanında kokular su sesleriyle
Şıkır şıkır meyveli bir dal gibi
Sevgiler getirdi girdi içeri.

Bana engin sevgilerden,
Bana sonsuz duygulardan,
Bana gizler ülkesinden söz etti.

Bana beni tanıttı,
Bana beni düşündürdü.
Bana sevgili tadını,
Bana mutluluk adını,
Yaşamanın sevincini,
Düşündürdü, çıkıp gitti.

Ardından gözlerimi,
Ardından duygularımı,
Saçlarının kıvrımına
Al gül gibi takıp gitti.

Gel, gel, gel.
Bir kere gel,
Yüz kere gel, hiç gitme.
Nefesine seher ferahlığını,
Gözlerine ufkun aydınlığını,
Tenine güllerin tazeliğini,
Saçlarına yağmuru ve rüzgarı,
Topla da gel, gene gel.
İçim neşeyle dolsun.

Küçük kadınım.
Coşkun mutluluğum.
Büyük sevincim.
Aydınlık gecede, aralık pencerem.
Paylaşmak istediğim kahrın,
Acıların yürek dolusu.
Örs çekiç arasında ezilmişliğin
Tohumlarca susamışlığın
Yalnızlığın susan ağıt.

Paylaşmak isterdim mutluluğunu.
Omuzlamak isterdim o zevkli yükü.
Eriñç ve coşkunun hafifliğini.
Bilirim az gelir,

Yıllarca çektiğinden sonra
Mutluluk bir yudum.
Yetmez kavruk yüreğine.
Ortak olup da giremem
Bir pencere dünyana.
Anlıyorum yer yok bana.
Senden kalan bir şarkılı hü­zün
Çatlak aynalarda sır kaplı yüzün
Devingen bir yürekle bekleyip
Susamak hep, sana susamak
Yetinmek günlerce verdiklerinle
İstersen yakarı­şa dönmeden umut
Dolmadan içimde boşalacak yer
Çıkıp da gel­irsin pembe bulutum.

Bilirsin
Bir sevgi bitince, başlar diğeri
Neşe ve güzelliğın
Yüzüstü bırakılmış kızı
Gel beraberce mahzun olalım
Temmuz gecesinin güzelliğında
Mutluluk mahmur gözlerimizde
Uzansın, sonsuzluğā
Bir haz ke­lebeğinin kanatlarında.

Hürdoğan Aydoğdu

Kahrolmuyor Çaresizlik

KAHROLMUYOR ÇARESİZLİK

Kahrolmayan çaresizlik
Nöbette başucumda
Ölümler kanıyor bir köpeğin ağzında.

Sürgülüydü kapılar açamadık
Mutluluğa

Dilde şimşekler gözde kırağı
Oturup yıldızlar altında
Dünü bugünü topladık
Yarını bulamadık
Bir yarın etmedi ki

Açlık grevinden azat ettik esir kuşları
Bırakıp gidemediler
Özgürlüğün kucağına

Saklıydı düşlerimiz bir bebek belleğinde
Ruhi Su'nun sesinde eşkiya türküsü
Direncimizi sözleyen.

Altında oturduğumuz asmada
Hüzün salkımları
Yenik düştük can sıkıntımıza
Suskunluğun ihaneti
Sessizlik besteledi
Saçı omzunda söğütle
Yas tutarken söyledi.

Ağustos 200 Şirintepe

Hürdoğan Aydoğdu

Kim

KİM?

Sancıların kuşattığı kentlerde
Bir harf noktasını beklerken
Sevişmediğim gecelerde
Yaşadığımı kim söyleyebilir
Bir çocuğu ağlattığım gün
Yaşadığımı kim söyleyebilir
Tan ışığına karışamazsam
Yaşadığımı kim söyleyebilir
Ya çiçekleri sularken
Yaşamadığımı kim söyleyebilir
Sürgülü kapıların hesabını
Kurumuş yüreklerin hesabını
Kim verebilir kim?

Ağustos 2000 Şirintepe

Hürdoğan Aydoğdu

Kirlenen Su

Su koktu seni beklemekten
Kendisi kirlendi
Seni temizleyecekken.
Sen hala gelmedin.

Hürdoğan Aydoğdu

Komşu Çocuğuna

KOMŞU ÇOCUĞU İÇİNDİR

Atardamarları zorlanan
Severim İstanbul'un üç vaktini
Sokakların, caddelerin
Cıvıl cıvıl saatlerini

Başlar onların vakitleri
Yağz bir horozun çığırtısıyla,
Çekiç sesleri
Sularda ağlamaya,
Menevişlenirken yürekleri.

Hayat başlar kondularda
Bir bebeğın gözlerini açmasıyla.
Serçe yuvasından çıkar,
Bir çocuk daha katılır
Çıraklar ordusuna.

Potada sevdayı onlar eritir,
Kalıba döker.
Sabrı imbiklerden onlar damıtır.
Bu saatlerde kent onlarındır.

Güneşi elleri çıkarıp astı
Yeraltından gökyüzüne.
Onlar ki ekmek için çalışır,
Çiklet uzatılır önlerine.

Severim İstanbul'un üç vaktini.
Şabah işe gidişlerini,
Öğlen yemek yeyişlerini,
Eve dönüşlerini.

Esenler İstanbul
1984

Hürdoğan Aydoğdu

Merhaba

Merhaba gece gecede uyku
Merhaba gecesı ak bahtı kara Türkiyem.
Merhaba türküler,ağıtlar,koçaklamalar
Namus uğruna bıçaklayıp bıçaklananlar
Düşmanı yere serip tavşandan saklananlar
Merhaba kırlangıçlar karabataklar
Suda balıklar merhaba
Dağda çoban ateşleri,yörük çadırları
Yollarda mazot kokuları
Fabrika bacalarında öksürükler
Sıtmal ı Çukurova,Toros Dağları
Dağda kar ovada buğday
Üzüm asmaları,misket elmaları
Okul şarkıları,çocuk oyunları merhaba

Hürdoğan Aydoğdu

Nar

NAR TANESİ

Bir narım ben.
İçimde binlerce şey taşıyan.
Bir narım ben.
Hasret ile sevda ile yaşayan.
Ardımda ağlayanların gözyaşlarını
Boynumda zincir,
Kolumda kelepçe gibi
Taşımıyorum.
Ama şu Trabzon'da
Sürgünde yaşıyorum.
Ayaklarıma
Kurşun bağlıymış gibi
Dolaşıyorum.

Trabzon
2 Ocak 1982

Hürdoğan Aydoğdu

Nedir Vatan?

NEDİR VATAN?

Anılarımız
Arılarımızın peteğinde baldır
Ölülerimiz
Yıldızların okşadığı toprağıımızdır
Sularda çağıldayan
Çocuklarımızın sesidir.
Denizleri, buğdayları
Dalgalandıran rüzgar
Doğacakların nefesidir.

Yağmur yağar hangi dilden?
Kar tozar hangi dilden?
Otların söylediğı hangi hece?
Ya gece ya gece ya gece
Vatanımda şimdi gece.
Karartıyor geleceğimi sinsice.

Ocak 2003 Ankara

Hürdoğan Aydoğdu

Ödünç Günahlar

ÖDÜNÇ GÜNAHLAR

Eskil zaman yolculuklarından bitkin
Güvenilmez hancılara teslim ettik kendimizi
Ay şafaklarında lacivert göğü
Mermilerle delinmiş bir ülkede
Ödünç alınmış günahlarımızı
Bağışladık onlara.
Başka şeyimiz yoktu verecek
Ruhları açlıktan kırılırken.

Düşünceler kavurdu beynimizi
Çizgiler kıskanırken gençliğimizi
Biz genç kaldık fotoğraflar yaşlandı
Zevkin çılgın müziğinde duygularımıza
Şarap lekeli elbiseler giydirdik
Hayyam'ın dizelerinden dokunmuş
Müslüman bağnazların
Beyinlerini bir tabağa koyup
Ketçaplayarak, esmer rakkaselerin
Şaraba batmış parmaklarını yalayıp
Bir kitapla bukağılandığı çağdaydık.

Gerçek, işçi kılığında geliverdi
Oturdu orta yerine düşlerimizin
Kara üzümleri eziyor
Kıllı bacaklarında al köpükler
Şinevitlerden taşıyor
Borandan dikilmiş giysileri
Yağmurda cennet kuşları gibi uçuyor.

Eylül 1987

Hürdoğan Aydoğdu

Öğretmenim

ÖĞRETMENİM

Güneş öksüz doğar çocukların üstüne
Ekmek katıksız kalır
Okulu olmayanımda minaresi çok süslüm
Analar kısır kalır
Kitaplar dilsiz kalır.

Kerpiç kerpiç üstünde
Durmaz ki sen olmasan
Karıncalar çalışmaz
Sen örnek olmasan

Sen ol ki mektupların ucu yakılsın
Sen ol ki yavukluya türkü yakılsın
Ayağım mesli kalır
Dilekçem parmaklı
Aydınlığım sancımasın
Karanlıklar ağlasın.

Tarihim konuşmaz sensiz
Geleceğim hiç olmaz
Durmadan çalışıpta hiç karnı doymayanım
Sen olmasan çiçek açmaz gül kokmaz
Bilimin adı aılmaz.

Çam yaprağı aydınlıktır
Mutlu kılan seni
Her evin ışımasıdır
Her beynin düşünmesi.

Hürdoğan Aydoğdu

Hürdoğan Aydoğdu

Ölü Dere

ÖLÜDERE*

Kulaktan kulağa metalik fısıltılar
Aktı tellerde, uydularda yankılandı
Ulaştı başkente sınırları aştığımız
Telaviv'den Vaşington'dan
Oysa aşmaya çalıştığımız
Açlığın sınırıydı yoksulluğun bile değil
Çalıştı uzayın metalik gözleri
Büyük biraderin kulakları
Bekledi ölüm melekleri dönüşümüzü
Kaçağa yazgılı ölüme mahkum çocuklardık
Düşlerimizin peşinde uçan kuşlardık

Uzak gökyüzünden kuzeyden
Yıldız yeliydi esen, eli ayağı kesen
Ardından ölüm fırtınası getirdi
Duyduk ısıklarını düşerken bombaların
SonraYok sonrası bizim için
Yanıp küle döndü derilerimiz
Sıcak yuvalarına döndü katillerimiz
Uygun adım yürüyerek. Çocuklarına sarılmaya
Utanmadan onların saflıklarından
Biz kaldık Uludere'nin vadilerinde
Ondokuzu çocuk otuzdört can
Büyümeyeceğiz artık yaşlanmayacağız da

Durdu hayatımız durdu
Bir katır bir eşek kurban edilen koyun
Bir karınca ezilen böcek gibi
Mâhkum edildiğimiz kaçaktan dönerken
Gözlerimiz korkuyla dondu
Duyunca silahların sesini
Bizim için unutma hakkınızı
Kullanmayın ne olur

Ellerimiz yok tutamayız
Kanadımız yok uçamayız
Ayaklarımız paramparça
Acımız büyük susamayız.

Utandı mı bizi öldürenler
Bahçede açan çiçeklerce
Dağıldığında parçalarımız yer yüzüne
Çocuklar öldürülünce utanılır çünkü
Ocak 2012, Ankara

*Uludere.

Hürdoğan Aydoğdu

Hürdoğan Aydoğdu

Ölüm Bulaşır mı?

ÖLÜM BULAŞIR MI?

Kuşku bulaşır mı soru sorana?
Merak ediyorum da

Hüzün bulaşır mı kalabalıklara?
Orman olmak istiyorum da

Sessizlik bulaşır mı bana?
Balık olmak istiyorum.

Düşmanıma gül yollasam
Dostluk bulaşır mı?
Ölür mü sınıf mücadelesi?

Saflık bulaşır mı, ya da şeytanlık?
Bir bebek öpse beni
Bir politikacı dokunsa tenime.

Karacoğlan'ı Aragon'u okusam
Seni öpmek isterim
Aşk bulaşır mı?

Umut bulaşır mı, umut
Ya gençlik bulaşır mı
Kızların elini tutsam?

Ölüm bulaşır mı anne?
Seni öpmek istiyorum
Benimle ölümümü sen doğurdun.
Sevilmek istiyorsam suç kimin?
Şevgiye kanayan dudaklarımın günahı ne?
Öp beni yalama dudaklarımdan
Ayaz yanığı benim tutuşsun
Bulaşsın herkese sevi.

Şubat 2002 Ankara

Hürdoğan Aydoğdu

Payımı Ayırın

PAYIMI AYIRIN

Al şu mumu yak korkuyorum
Kötü yerlerden korkarım
Hücrem karanlık
Çığlıklarımı yutuyor duvar.

Al şu yüreğimi bir ateş kay
İçine tüm kemlikleri koy
Yanıp yok olsun.
Bu yara iyileşmez
Parmağım tetik düşürmez artık.

Gözlerini görüyorum
Çetrefilli bilmece
Hep mutluluk soruyor
Düşünemiyorum çözemem artık
Çağırdığın yere gelemem artık.

Al gözyaşlarımı kendininkine kat
Götür, dünyanın en uzun nehrine at
Denizler susuz kalmasın
Dinmesin yağmurlar
Ağlıyorum beni avut
Öp ki dinsin acılarım.

Işığa götür beni
Karanlıktan korkarım
Güneşin doğduğu yere götür
Orada hep yeniden varolacağım
İnsanlığımı koruyacağım

Tut ki ben yokum
Dağ kırlangıcıydım avcılar vurdu
Nane yaprağıydım kopardılar
Ormandım yakıp kavurdular
Sen güneşi ikiye böl gene de
Yarısı benim payım
İki kadeh doldur
Bilirsin ben içemem
İkisininide iç benim için
Yolum uzun dönemem artık

Ben dönmezsem sevgilim
Bedenini meleklerle
Ruhunu kölelere
Bedavaya sat
Beynin düşlerin kalsın
Beynini çoğalt
Gerekliyse eğer tanrılarla yat.

Hürdoğın Aydoğdu

Pazarlamacı

PAZARLAMACI

Bu kış bu yaz bu güz
Sana da yeter bana da
Gökyüzü de öyle
Öyleyse neden asık yüzler?

Yeryüzü bittiyse eğer
Al parselle gökyüzünü
Ay'ı ile yıldızıyla samanyoluyla
Şimşegi rüzgarıyla
Sat sav kirala
Aracıyla elemlakçıyla borsayla.

Gölgenin santimine ne istersin?
Ayışığının metresi kaç?
Fazla eder isteme
Aydedeyi kızdırırsın.

Hüzün istemem ya
Biraz sevinç tartsana.

Bulutları paylaştık ta
Bir bana bir sana
Ne diyorsun?
Ona hiç mi vermeyelim?
Olmaz olmaz kulun adaleti var
Eşitlik denen bir şey var
Onları da herşeyiyle sevelim
Sarılır gibi kendimize
Onlara da sarılmazsak yaşanmaz yeryüzünde.

Ağustos 2000 Ankara

Hürdoğan Aydoğdu

Rüzgarı Dinlerken

RÜZGARI DİNLERKEN

Deli dolu konuşursun
Bana doğruyu söyle
Gözyaşımı toka yapıp
Saçlarıma bağladım
Uyuyan okyanusları
Uyandıran sen misin?
Ya mahmur sevgilimi
Öpüp kaçan sen misin?

Asabi ısıklıklarını duyduğum rüzgar
Görünmez ellerin mi okşadı yarimin saçlarını?

Ben yaşamın acemisi
Sen gezinti ustası
Kimdir aradığın kişi?
Nerede vereceğin mektup?
Getir güzel haberleri bana ver
Belki de göçmüştür aradığının kendisi
Ya kötü iletilerin
Var mı iadesi?

Söylediğin hangi dengebejin türküsü?
Hangi destandan alıntı?
Bulutlara el atıp
Düğümleyen sen misin?

Hürdoğan Aydoğdu

Sabah ve Soğuk

Tilkiler çıkmamıştı inlerinden
Dereceler soguktan patlamıştı
Çünkü donmuştu cıva
Sokak lambaları sönmemişti hala
Geceyle gündüzün buluştuğu noktadaydım
Yola çıktığımda
Kırağı yağıyordu
Uçuşuyordu,güneşte parlamak üzere
Bembeyazdı her yer ve sen uyuyordun
Sıcak yatağında mutlu,
benden habersiz ve bana rağmen

Rüzgar estikçe tozacak, uçacak her şey
Üç ana rengin bileşimlerini yansıtarak
Ve ben yürüyeceğim,on adım ötesini görmeden
Yolların taşlarını, çukurlarını
Ezberlemiş ayaklarım
Takılıp düşüyor düşüyordum
Kanıyordum
Sen geride
Ben yokmuşum, soğuk yokmuş
Seni ısıtan sevgim değilmiş gibi uyuyordun.

Hürdoğan Aydoğdu

Sahipsiz Yalnızlık

SAHİPSİZ YALNIZLIK

Tedavisiz bir yalnızlık içinde
Aşk olanaksız bir tutkuydu
Ele geçmezi yakalama çabası
Süresiz, derinliksiz, güvensiz
Olduğunca var olan
Ulaşılabilenin ateşleyemediği
Bir tutkusu ruhun
Yalnızlığın ödül olduğu yerde
Bırakıveriyor insanı
Anısız, iklimsiz ve bomboş
Yaşanmış ve yaşanacak her şeye
Gidilecek gemilerin yakıldığı noktada
Doğusu ve batısı yüreğin
Etkisizleştiği devirde
Bütün duygularım hüzün

Sahile mevzili lokantalar
Ve gece uzaktan gelen doğum çığlığı
Zordayım. Tam bu noktada işte
Ne yalnızlık sahipsiz
Ne üzüntüler
Amansız boşluk bile.
Ama ben, sokağa terk edilmiş acıyım
Buruk ve kimsesiz..

Haziran 2008 Ankara

Hürdoğan Aydoğdu

Samsun'dan Gelen Işıık

SAMSUN'DAN GELEN IŞIK

Samsun'dan doğan ışık
Şavkıdı kuzey yıldızlarıyla
Düştü Anadolu'nun ortasına
Tanrılar toprağına
O toprak ki, Hititleri, İskitleri
Homeros'la İlyada'yı yoğuran
Apollo'yu, Kibele'yi doğuran
Bir destan daha yarattı
Taşından toprağından.
Toplayıp dağılan kemiklerini
Et, tırnak, ayak oldu, baş oldu
Tek vücut,, tek söz oldu.

Ses verdi Çukurova, Nemrut Dağı
Toroslar , Kızılırmak, Sakarya
El oldu, beden oldu
Kürdü, Türkü, Çerkezi
Tek bir silah olup
Daldı işgal ordusuna
Canı harman, kanı göl.

Aydın'da efeler dağlara çıktı
Zeybekler kendini vurdu Kirmir Çayı'na
Adana'da Amele Taburu
Açtı portakal çiçeklerinin kokusuyla
Bir yıldız seğırdi Kocatepe'den
Aktı Anadolu İzmir'e doğru
Irmaklarınca.

Düşündü, Sarışın Adam
Bu günü dünden
Bir çığlık, bir çığlık koptu
Anadolu'nun yüreğınden.

Ne hayır gördü bu ulus
Ne medet umar halifeden
Şer'i yönetim değil miydi
Halkı kul köle eden.
Ayırdı din işlerini, devlet işlerinden
Hapsetti kör inancı
Çıkartıp halkın yüreğınden.
Ayağı kalktı ulus
Emeklerken, cumhuriyetin eşiğinde
Bebekler güler oldu beşiğınden.

Kadınlar, sıyrıldı kara düşüncenin çarşafından
Erkekleriyle omuz omza durdukları topraktan

Savaştıkları zafer meydanlarına
Yürüyüp birlikte katıldılar yönetime.

Ulusun önünde bayrak
Kırmızı bayrak oldu, Sarışın Adam
Duvarından öteyi görmemişe
Araladı gecenin kapısını
Işıtıp ocağını yapısını
Yırtarak gecenin feracesini
Kurdu Cumhuriyet'in çatısını.

Yıl bindokuzyüzondokuz
Yıl bindokuzyüzyirmiüç
Bir yıldız doğdu Ankara'da
İnönü'nden, Çanakkale'den
Çağlayıp geldi Kocatepe'den.

Düşündü Sarışın Adam
Bu günü dünden
Seksen dört yıl önceden.

Ben halkçıyım dedi
Bu halkın çocuğuyum
Öyleyse çocuklar Cumhuriyetin olmalı
Cumhuriyet onların malı
Cahil kalmamalı onlar.
Kırdı Osmanlı'yı boğan zinciri
Kaldırıp elifi, cimi
Kapattı Sıbyan Mekteplerini
Biliyordu ki
En aydınlık yoldur bilgi
Kandırmak kolaydır cahili.

Hürdoğan Aydoğdu

Hürdoğan Aydoğdu

Savaş

SAVAŞ

Dev bir aydınlık boş ovaya uzandı
Deniz döndü yalnızlığına
Kovarak insanları kıyılarından
Ama hala barış vardı, barış umudu vardı
İnsanlar ürperen denize
Kızaran ufka bakma hakkına sahipti
Ama güneyin kokuları, doğunun tatları
Geçmiş acılarının içine hapsederek
Bir boşluğa terk etmişlerdi onları

Işığın okşadığı gökkuşağı, ısıldadı limanda
Korkak bir parıltı camları usulca yıkadı
Dünyanın sığınacağı son barınağın camlarını
Ve savaş patladı, birden her şeyi kızla boyadı

Darı ve buğday ekmeğinde kum vardı
Tuzun içinde, tüfeğin tetiğinde
Askerin dudağında dişerinde
Geceleri düşlerinde kum vardı
Burun deliklerinde, göz çukurlarında kum

Düşler ölür uçar gider savaşta
Buğday istersiniz kurşun veriler
Kurşun ekilmez ki, ekmek yapılmaz
Kurşunu yediğinizde ölürsünüz

Üstünde yaşayan olmayınca toprak vatan sayılmaz.
Ölmeyin, ölmeyin, ölmeyin siz
Ölünce yokluğa gömülürsünüz.

Hürdoğan Aydoğdu

Hürdoğan Aydoğdu

Senden Sonra

SENDEN SONRA

Ardından ağlamak için
Gözyaşı dilendim düşman kapılarından
Ağlayamadım
Tüketmiş herkes gözyaşlarını
Yitirilmiş bir yüreği aradığım
Göz alıp vermişliğin yüreği.

Sarı ay'ı mavi yıldız'ı
Bastım bağrıma
Korkumu yenerim diye
Kedileri çöp kutularını evsizleri
Bırakıp sokak lambalarının kıskanç ışığına
Hayallerimizle ev olan
Duvarlar arasına kaçtım usulca
Genç yağmurundan sokağın.

Hürdoğan Aydoğdu

Sevgi Beklerken

SEVGİ BEKLERKEN

Damarlarında duyar sıcaklığını
Teninde buğusunu
Varlığını hücrelerinde
İpek dantel dövmedir ruhunda
Sevgi bekler bir kadın
Yüzyılların süregelen hasreti
Su da sin kadar somut
Şehla gözlerinde ölümden önce
Kavuşmaya dair incecik umut.

Hürdoğan Aydoğdu

Sinop Kalesinden Bakarken

SİNOP KALESİNDEN BAKARKEN

Saçları kılıktır toprakta sevişmekten
Ağızlarında memleket kurumuş çökelek kokusu
Secde eden dudaklarda ahirzaman korkusu
Kayıpzaman ufkunda ölüm tortusu
Duvarlarda okunan
Mahkumların kederli ketum iç sıkıntıları
Denizin üstünde ışık huzmeleridir.
Gün görmemiş dizelerinde Sabahattin Ali'nin
İnce Burun Feneri'nde bir fırtınada
Eserken Anadolu Yaylalarına
Düşer Trakya'da toprağa
Sürmene Bıçağı'nın bilenme sesi
Keskin şeytani
İki dize arasında
Tedirgin idam telgrafları.

Bir kelebek havalanır kendiliğinden
Ölüm muştular anlayamazsın
Havalanır yosunlu duvarlardan
Sesler duyulur hala sefer davullarından
Paslı top sesleriyle mazgallardan
Martılar fışkırır.

Şadırvandan gelmesede su şırıltısı
Duvara vuran Kara Deniz'in azgın sesidir
Geçmişten geleceğe bağırır
Mahkumların onulmaz nefesidir
Burası karanlığın uykuya yattığı yerdir.

Nisan 1999 Sinop

Hürdoğan Aydoğdu

Sokağın Sesiğim

SOKAĞIN SESİYİM

Heceledim caddeleri sokakları okudum
Bitti arka sokaklar
Köprü altları,
Yıldızlarda dolaştım bir zaman
Sokak çocuklarının ayaklarında tozdum
Sonra kar dondum, yağmur üşüdüm sokakta
Ağladım küçüktüm
Evi yoktu yağmurun

Karanlık geceye, göğşe kuşlar küsmez
Ben insanlara küstüm
Hiçbir zaman söylenemeyen son söz
Bedenlerde tutsak bir ruhtum
Sokaklarda kimsesiz çocuktum
Ak bilekleri kanla mühürlü

Ellerinizi üşüyünce
Tutun yüreğimi
Sizi ısıtır ve durur o
Gece öten kuşların sesine
Yenidoğan'ın ilk çığlığına gömün sonra
Soğuktan geliyorsunuz biliyorum
Donmuş yüreğinizin
Sesini dinlerken
Çünkü beklediğiniz otobüs duraklarını
İş aradığınız sokakların acısını duyuyorum.

Düne göre yarın, yarına dünüm
Halbuki ben bu günüm
Bugünüm gülüm, bugünün oğluyum.

Kırıştırdım sokak köpekleri ve kuşlarla
Sonra açlıkla başa çıkamaz
Şarabın yanında onları yerdim.
O yüzden bu kente aşık dilenciyim
İki kadeh atınca
Kalkıp sokaklarda
Dolaşarak dans ederim
Aydedenin atına binip samanyoluna giderim.

Hürdoğan Aydoğdu

Söyle Gece

SÖYLE GECE

Her şey yerinde mi gece?
Islak mı sokaklar,sokaklarda kediler?
Kimsesiz çocuklar kaldırımlarda
Ay yerinde mi ya gezegenler?
Gül kurusu bir uykuda mı
Sevişmeden yorgun düşen bedenler?
Bir şey beklemeyenler var mı doğan günden?
Onlar öldüklerinin farkındalar mı?

Söyle her şey yerinde mi gece?
Dolaştığın yerlerde
Ne yapıyor mahpustakiler?
Yükleri firarda mı gene
Gene küçücük zarflara
Kocaman özlemlerini koyuyorlar mı?
Ya gurbettekiler askerdekiler
Hasrete doyuyorlar mı?
Hastane kapılarında hastalıklar
Sıradalar mı?

Söylesene gece her şey yerinde mi?
Şiir okuyan var mı balkonuna oturmuş?
Yada çilingir sofrasını kurmuş
Her yudumda kendini içip
Kederi kalan
Düşünde resim çizen çocuklar var mı?
Her milimetresini mutluluğa boyadıkları
Gizli bahçeleri şenlendiren.
Acılı bir türküyü yüreklerine çakan
Dağa çıkmış oğullarım kızlarım
Ne yapıyor şimdi?
Haberin var mı onlardan?

Söyle dışarıda dolaşan karanlık söyle?
Kim gelir bir ezginin cenazesine?
Bir kırlangıcın mezarı olur mu söyle?
Yosma bir akşamın çağrısına uyupta
Gelen karanlık söyle?

28 Ağustos 2001 Şirintepe

Hürdoğan Aydoğdu

Sus Yüreğim

SUS YÜREĞİM

Sus ey yüreğim, gözyaşım, isyanım sus
Biliyorum ölenlerin ıgıı ağır geldi
Düşleri istekleri ağır geldi gökyüzüne
O yüzden bıraktı onları Cizre sokaklarında
Bıraktı bir asker günlüğünde Dağlıca yollarında

Kulak ver ey yüreğim dinle
Güneşin renkleriyle dolu kadehler
İçilmeyi beklerken eylül'ün dalında
Bâbil şarabı gibi Kevser tadında
Ölüm haberleri geliyor içeceklerin

Nasıl dayanacağım söyle
Şimdi güzün gözleri ne renktir söyle
İnsanlığa nasıl ince bir ihanettir bu böyle

Eylül 2015

Hürdoğan Aydoğdu

Tahta Yüzlü

TAHTA YÜZ

İki serçe yem ararken kumsalda
Açlığın derinliğinde
Sessizlik içinde karşı karşıya
Yıldızlar alaycıydı
Dalgalar alaycı gülüyordu
Tahta yüzlü bir adam
Isık çalarken korkunç dudaklarıyla
Gecenin ısıltılı koyuluğunda
Karanlık yazılarını okuyordu
Donmuş bir elin parmağı
Dokundu yüreğine
Havada zakkum kokuyordu
Kesildi ısıık
Gece kaygılara garkoldu
Anlamsızlığın gölgesi
Yalayıp geçti tahtadan yüzü
Sözcükler renksizleşti
Kızgın koşusunda düşüncelerin
Zaman dilsizleşti
Tahta yüzün oyuk gözlerinde
Karanlık bir büyülenmeiş beliriverdi
Yarattığı dünyada yoktu kendisi
Tüm çekiciliği batmıştı çürük bir tekneyle
Eski fırtınalarda
Zaten ruhu da yoktu.
Yalnızdı tahta yüz
Yapayalnız
Ruhu,dili, çekiciliği
Terk etmişti kendini
Yalnızlığı
En zor varoluştı

Hürdoğan Aydoğdu

Tekdüzelik

TEKDÜZELİK

Kuru soyağaçlarında iz süren
Anaların göz yaşı
Ters kazınmış mühürlerdir
Yaşantılarının parmak izleri
Gül kokan günlüklerde.

Hep aynı şarkılar duyulurdu
Uzak yakın gecekondulardan
İncelikleri zorlamaydı komşuların
Kibarlıkları yapmacık
Gizliydi çekemezlikleri
Buz tutmuş inançları aynıydı.
Değişmezdi düğün törenleri
Hayatlarının önemli dönemecinde
Oyun havaları aynıydı.
Komşular gelirdi çaya
Konuşulanlar aynı.

Birbirlerinden aldıkları örnekleri
Yastık örtülerinde oyları aynıydı
Çatal boynuzlu geyikler dağlar ağaçlar aynı
Hapsane işi şahmeran resimleri duvarlarında
Hayallerinin renklendirdiği gibi
Ormanı bırakıp fener ışığına
Mistik bakışlarını rastıklayıp gelmişler
Uysallık itaat tevekkül
Sirenleri çalarken hiçliğin
Bedenleri salar karanlığını
Şevişilirken fark edilirler
Öğretilmiş sevimleri hep aynıdır
Ömürleri okunaksız yazıdır.

Akşam serinliğinde oturdukları
Çardaklar aynı çardak
Kullanılan çatal bıçak
Sözler hep aynı
Bazen yemekler değişir mevsimlere göre
Birde muşamba örtüleri masaların
Ne yapsın sıkılır tazeler
Odur yaşantılarının tek değişikliği
Değiştirmeye güçlerinin yettiği.

6 Ağustos 2001 Şirintepe

Hürdoğan Aydoğdu

Terör (Bir Karanfil Tutuştur)

Bir karanfil tutuştur
Kırmızı bir karanfil
Işısın geleceği yurdun
Işısın dalda yaprak
Işısın hoşgörünün yüzü.

Bir karanfil tutuştur
Kırmızı bir karanfil
Işısın insana sevgi
Işısın toprak ana
Çok şükür ellerin var
Beynin var,yüreğin var
Üreten onlar
Niye yoketsin şimdi.

Bir karanfil tutuştur
Kırmızı bir karanfil
Çalmaya başlasın ozan
Yazmaya başlasın Onat
Başlasın Uğur,Turan
Kurtar yaşamı setinden
Başlasın akmaya
Beklesin ölüm
Paltonun cebinde
Arabanın rotisinde beklesin
Tabancanın namlusunda beklesin
Meydan okumaktır yaşamak.

Bir karanfil tutuştur
Kırmızı bir karanfil
'Ayağına kan bulaşan yazarım
Terör içinde de yürü.'
Sevgin kazanacaktır
Korkacaktır korkunun gözleri
Gözün arkada kalmasın
Ölümler uyandırır bazen uyuyan devi.

Bir karanfil tutuştur
Kırmızı bir karanfil
Yansın yobazın sarığı
Titresin sığınakta terör
Korksın ihanet
Bir karanfil tutuştur.

Hürdoğan Aydoğdu

Trabzon Sabahları

TRABZON SABAHLARI

Sabahları uyanırım bekar odamda.
Gözlerim soğuk tavandan
Kayar çıplak duvarlara.
Komşu çocuklarının sesine uyanırım
Onlar hayat, pür neşe,
Çığlık çığlık
Gelen günü selamlar.
Benim yüreğime,
Kalem yazmaz sevdamı,
Anamın okşayan sesini,
Güz yaprağı gözlerini,
Çığırıştırarak.
'Hah' derim.
Anam şimdi kapıyı tıklatacak
Sesi temmuz güneşinden sıcak
'Kalk oğlum, öğlen oldu.
Kalk yoksa çayın soğuyacak'
Deyip beni çağıracak.

Hürdoğan Aydoğdu

Tutsak Papatya

TUTSAK PAPATYA

Yollara diyemedim ayrı düştüğümüzü

Kapatmayın kapıları ben eşikteyim
Uzak denizlere hiç gitmedim
Fabrika kapılarından kovulmadım
Gurbet olmadım hasret olmadım
Sizler yüreğimdiniz
Sizden hiç ayrılmadım.

Yorgun bir asker çantası oldum
Dağlarda sahibimi yitirdim
Bir kaçağın sırtında ıslandım sonra
Ter sızardı ensesinden
Kan sızdı kızıla boyandım
Karanlığı kapıların ardına sakladım
Acılar ve korkularla
Mevsimlerin soğuşunu
Havanın kokusunu
Kıraç toprakta ayak seslerini unutmuşum
Oysa benimle soluyan neslerdi
Varlığımızın vazgeçilmez giysileri
Unutulmaz inkar edilmez gerçeklerdi
İçimizde mağmaydı
Cam bedenlerimiz kırılıgandı
Çekip gidemedi yenik ruhumuz
Çünkü onlar birbirimizde kalan
Tutsak papatyalardı
İhtiraslarımızın hayaletleriyle
Yaşantımızla gömdüğümüz.

Yüreklerinizden öptüm sizi
Tunel açıp firar ettiğim yüreklerinizden
Selamlayın beni, kendi yüreklerinizi.

Haziran 2008

Hürdoğan Aydoğdu

Uzaklarda Bir Yerde

UZAKLARDA BİR YERDE

Yağmurun suskunluğu
Pencerede damda
Çıplak dallarda
Şokaklarda şakır şakır.

Yağıyor gökyüzünden
Suskun hüznün
Saçak altlarına kaçtı
Evlere sığındı
Sözcükler, kahkahalar.

Uzattı yaprağını cama çiçekler,
Kökleri olmasa uçup gidecekler.

Dolapta yazlıklar kıpırdandı.
Bornoz sabun kokusunu,
Mayo tuzu düşledi.
Pencerede küçük bir kız;
Araladı tülleri,
Elmasını dişledi.

Elinden örgüsünü
Bıraktı yaşlı kadın.
Gençliğini düşündü.
Duydu, gözleri buğulanarak
Gurbetteki oğlu.

Kuru süngerdi emdi özlemi.
Bir gülüşle dolaştı
Odanın dört yanında gözleri,
Takılıp kaldı
Solmamış gül gibi
Duran fotoğrafta.
Bir dal kıpırdadı düşüncesinde.
Yüzünde hüznün dolaştı.
Çocuk döndü pencereden,
Bir gülücük fırlattı.
Kadın topladı düşüncelerini,
Terlikleriyle topuklarına
Takıp sessizliği,
Mutfığa uzaklaştı.

Ocak 1986
Esenler İstanbul

Hürdoğan Aydoğdu

Vardiya

VARDİYA

Vardiya geceyi beş geçiyor
İşime kilitlenmişim
Kamaşmışım sabahlara
Gündüzüm uyku uyku
Tenimde terim ağarır tulumlara
Yapıların harcına karışır geçmişim
Geleceğe yaptığım aşılar tutmaz.

Eriyen metal selinde kızıl yalnızlık
Seğriyen damarı yaşantımın

Otuzüç kez söylenmeli adım
Oltu taşı eşliğinde kutsallıkla
Besmelesiz alınmamalı ağza
Gündüzün aydınlığına ortağım
Sırlarına insanların
Rollerle parçalanmış günlerinde.

Hürdoğan Aydoğdu

Vatan Nedir?

NEDİR VATAN?

Anılarımız
Arılarımızın peteğinde baldır
Ölülerimiz
Yıldızların okşadığı toprağıımızdır
Sularda çağıldayan
Çocuklarımızın sesidir.
Denizleri, buğdayları
Dalgalandıran rüzgar
Doğacakların nefesidir.

Yağmur yağar hangi dilden?
Kar tozar hangi dilden?
Otların söylediğı hangi hece?
Ya gece ya gece ya gece
Vatanımda şimdi gece.
Karartıyor geleceğimi sinsice.

Ocak 2003 Ankara

Hürdoğan Aydoğdu

Yağmur Açmazı

YAĞMUR AÇMAZI

Sokakta dilencilerin
Aç mezarlarının üstüne
Dağda ölülerimize
Kentte kendi halimize
Kor yüreklerimize
Yağmur yağıyor.

Islanıyor ekmek torbalarımız
Kurşun gözkapaklarımız
Yol yürüyen ve terleyenlere
Başka şey bilmeyenlere
Yağmur yağıyor

Dilimizde sözümüz paslanıyor.

Meşe ormanından esiyor bir yel
Üşüyor gökte yıldızlar
Üşüyor kundakta bebek
Köşedeki ihtiyarın asırlık düşleri üşüyor
Aklına gençliğinden türküler üşüşüyor
Yağmur yağıyor.

dışarıda tek başına incecik bir çocuk sesi
Dolaşüyor elleri meraklı, gözleri diri diri
Yaşamı paramparça koskocaman
Ve küçücük
Yağmur yağıyor.

Kıpırdıyor yağmurun tülü
Aynı gurbet ekmeğiyle beslenenlere
Aralanıyor. İçlerinde kocaman
Oyuklar bırakıyor
Yağmur yağıyor.

Hafızası olmayan deniz
Üşüyen düşleri yıkıyor durmadan
Elleri cebinde, gece serinliği ile yıkıyor
Yıkıyor tuzla, köpükle
Yağmur yağıyor.

Geceler karanlıklara yaslanıyor.

Yılanlı dağına kar,
Ali Boğazına bomba yağıyor.
Kan akıyor ırmaklardan
Ölenlere çetele tutulmuyor
Belki de ondan yağmur yağıyor.

Susuyor şehirler, yollar susuyor
Dağda namlular konuşuyor

Ovada tank paletleri.

Hücresinde bir mahkum
Asıyor ranzasına kendini
Duvarlar susuyor.

Süngülerin kanını yıkıyor
Yağmur, yağıyor, yağıyor,yağıyor....

Hürdoğan Aydoğdu

Hürdoğan Aydoğdu

Yanarım

YANARIM

Yanarım Kayserde
Erciyes'ten kar getir
Mendiline koy getir.
Mendilin ter kokarmış
Varsın koksun güzelim.
Seni sevdiğim gibi
Emeğin simgesidir
Kokunu da severim.

Hürdoğan Aydoğdu

Yaşamın Dibinden Sesleniş

YAŞAMIN DİBİNDEN SESLENİŞ

Yüreğim ölümün ardına düşmüş ceylan.

Ölmek istediğim yerdir vatan
Öldürülmek istediğim yer değil
Doğduğum yer hiç değil
Arşınlayamadığım sokaklar
Üstünde süzülmediğim dağlar
Bal almadığım çiçekler
Serinliğini tenimde duymadığım
Seher yeli benim mi?
Benim mi mavisine tuz basmadığım deniz?
Ondört baharımı gömdüğüm dört duvar
Dikenli tellere konmayan kuşlar
Size yetmeyen sesimle
Vücudum yoktur
Aramızdaki uçurumu aşacak

Her yerinde mavi gezegenimizin
Acı çeken varsa da
Saatlerden hızlı gideni de var kıtadan kıtaya
Mululuktan ucanı
Ben, ulaşamadığım hastanelerinde yurdumun
Ölürken ürpererek yavaş ve çaresiz
Sıcak güneşin altında siz
Nerede güneşlenirsiniz
Beni duymadan
İsterse canınız kalkıp
Bir bardak şarap içersiniz
Kırmızıdır kanım gibi
Bir kutlamanın keyfiyle
Mumun turuncu aydınlığında
Nöbetçisiz, gardiyansız
Kalkmam kanserin zincirlediği ranzamdan.

Acılar sonsuz değildir elbet
Tatlı olaylar da doyurmaz sizi
Sakin bir üstünlükle bakın hayata
Dibindeyim yaşamın
Ve farkında olanda
Aslında yaşayan da benim
Sizse küçük hesapların büyük insanları
Düşünlerinizi kurtaramadığınız hapsanelerinizde
Yaşadığınızı sanırsınız
Oysa yaktığınız ateşteki közler
Kül içinde kor gözlerimdir.

Al doktor, gardiyan, emniyet müdürü
General, başbakan, cumhurbaşkanı al
Al yasaları yaptığını sanan vekil

Al fabrikatör, tekel ortağı kartel, tröst yöneticisi
Canımdan bir tabak
Al her sabah
Kan ve eziyetle yoğrulmuş yaşamımdan
Balla, yağla, yirmi çeşit peynirle kahvaltı yaparken
Her sabah masana koy
Kızarmış ekmeğine katık et
Karıyla, çocuğunla, dostlarınla.

Hürdoğan Aydoğdu

Hürdoğan Aydoğdu

Yenik Başlarınız Güne

GÜNE YENİK BAŞLIYORUZ

Filistin'de öldürülmekte olan çocuklara adanmıştır..

Bomba sesiyle açtım gözümü dünyaya
Tel Zaatar'da topun açtığı çukurda
İlk duyduğum
Şeytani uluması mermilerin
Onun için ağladım doğar doğmaz
Ölüm müjdecisi bir şarapnel yarası
O günlerden çocukluk hatırası
Boş kovanlar oldu oyuncağım
Ninniler dinleyip masala doyamadım
Kökümü kopardılar topraktan
Meyveye duramadım
Yürümeden öğrendim yurtsuzluğu
Süt isterken "zafer" dedim
Mama isterken "devrim"
"Zafere kadar devrim" dir adım
Yurtsuzluğum zafere vurgunluktu
"İntifada" tatlı bir yorgunluk
Vatansa uzun bir ağıt Filistin'de
Bense bilenmiş hançerim düşmana inat
Düşman bıçağıym dostun elinde
Düşman hergün yeniden yıkıyor evimi
Sizleri ıslatan yağmur yok burada
Burada mermi yağar gökten
Sizleri ısıtan güneş yakıyor beni

Bağışlanan hayatın dibi burası
Ayaklanmasını öğütlessek de
Açılamıyor uyuşan kanatlarımız
Kâr yağıyor unutkanlığımızın üstüne
Boş geçmeyen gecelerin üstüne
Ve hep sonradan
Yine yenik başlıyoruz güne
Hakim olamıyoruz zamana
Gerçek özgürlük vaat ediyor
Sadece kendi sesimiz bize
Tek silahımız canımız
Kaç kere vuruluruz bir günde duyar mısınız?

Hürdoğan Aydoğdu

Hürdoğan Aydoğdu

Yeterki.

YETER Kİ...

Yeter ki sen ağlama
Gözüne kurban olurum
Yeter ki sen iste gülüm
Arar Fıratı bulurum
Çökerim onun candamarına
Keserim suyunu keserim.

Yeter ki sen gülümse
Kahkahana eş olurum
Uykularına düş olurum
Yeter ki sen iste gülüm
Çıkarım bulutların yanına
Keserim yağmurunu keserim

Gülmek güzelleştirir,yakışır insana
İşte o yüzden o yüzden gülüm
Bulutların kanadına yükleyip
Gülüşler gönderdim sana
Kirpiklerinin şahitliğindeki bakışlarına.
Temmuz 2021 Anıttepe Ankara

Hürdoğan Aydoğdu